

Ameliorarea sistemului european comun de azil

Presiunea migratorie asupra Europei a arătat necesitatea reformei sistemului de azil UE și a unei distribuiri mai corecte a responsabilității între statele UE.

Un copil este salvat în cadrul unei operațiuni Frontex ©European Union 2018 - Frontex

În ultimii ani, în Europa au sosit mulți oameni fugind de conflicte, teroare și persecuție în propriile lor țări. Anul trecut, [numărul total de treceri ilegale ale frontierei către UE](#) a fost cu 92% mai mic decât în 2015, an care a cunoscut cel mai mare flux în criza migratorie. Cu toate acestea, reforma regulilor europene privind azilul rămâne necesară.

Citiți mai mult: [Reacția UE la provocarea migrației](#)

Împărțirea responsabilității: reforma sistemului Dublin

Procedurile de azil sunt în prezent reglementate de [Regulamentul Dublin](#), legislația centrală a sistemului european comun de azil. Acesta determină care stat membru este responsabil de examinarea unei cereri - de obicei, țara de intrare. În unele cazuri, alți factori sunt luați în considerare, cum ar fi statutul familiei sau starea sănătății.

Sistemul actual, creat în 2003, nu a fost proiectat pentru o distribuție echitabilă a cererilor de azil între diferitele țări europene. Astfel, unele state membre aflate la frontierele externe ale Uniunii Europene, cum ar fi Grecia sau Italia, au fost rapid copleșite de marile fluxuri de solicitanți de azil în 2015. Parlamentul solicită o revizuire a sistemului Dublin încă din 2009.

În aprilie 2016, Comisia Europeană a propus crearea unui „mecanism de corectitudine“, o modalitate pentru ca statele membre să împartă numărul de refugiați pe baza bunăstării țării și a mărimii populației naționale.

Pe 6 noiembrie 2017, [Parlamentul European a confirmat un mandat pentru negocieri interinstituționale cu guvernele UE privind revizuirea regulilor de la Dublin](#). Propunerile Parlamentului privind un nou regulament de la Dublin includ:

- țara în care un solicitant de azil ajunge prima dată nu va mai fi în mod automat responsabilă pentru procesarea cererii de azil
- solicitanții de azil care au o „legătură veritabilă” cu o anumită țară UE ar trebui transferați acolo
- cei care nu au o veritabilă legătură cu o țară a UE trebuie împărțiți echitabil între toate statele membre. Țările care refuză să participe la transferul solicitanților de azil ar putea pierde fonduri UE
- măsurile de securitate ar trebui intensificate și toți solicitanții de azil trebuie să fie înregistrați la sosire cu amprente, verificate în bazele de date relevante ale UE
- dispozițiile privind minorii ar trebui consolidate și procedurile de reunificare a familiei accelerate.

Deși Parlamentul a fost pregătit din noiembrie 2017 pentru a intra în negocieri pentru o revizuire a sistemului Dublin, guvernele UE nu au reușit să ajungă la o concluzie cu privire la propuneri.

Aflați în ce stadiu se află [revizuirea regulamentului de la Dublin](#).

Intrarea în condiții de siguranță: instituirea unui cadru european comun de relocare

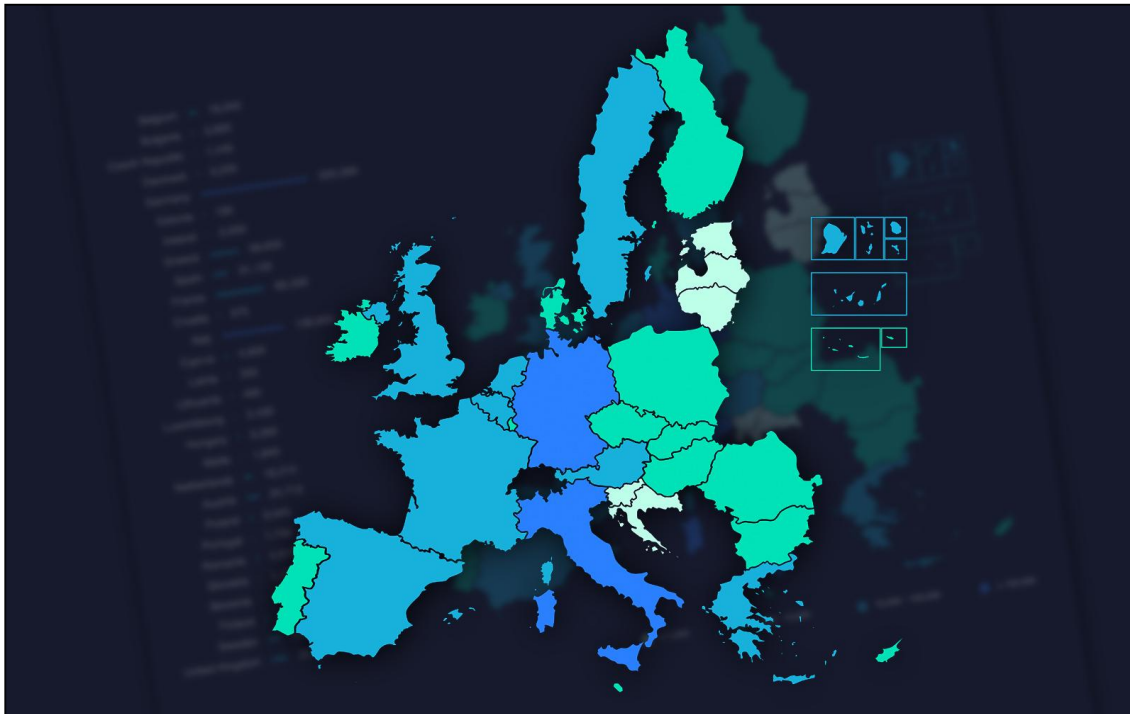
Relocarea este transferul la cererea Înalțului Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați a unui [resortisant al unei țări terțe](#) care are nevoie de protecție internațională din [țara sa \(din afara UE\)](#) într-un stat membru al Uniunii Europene, unde poate locui ca refugiat. Această procedură asigură refugiaților un acces sigur și legal la UE.

Pentru a oferi o soluție durabilă la problema migrației, Parlamentul a subliniat necesitatea stabilirii unui cadru comun de relocare în Europa. În iulie 2016, Comisia a propus crearea unui cadru de relocare permanent cu standarde comune.

În iunie 2018 Parlamentul și Consiliul au ajuns la un acord provizoriu asupra propunerii. Cu toate acestea, deoarece acordul nu a fost aprobat în cadrul Consiliului, nu a existat un progres

real în domeniu.

Legislația în vigoare: [cadrul comun de relocare](#)

Evoluția cererilor de azil și a refugiaților în UE

Identificarea migranților: lărgirea bazei de date Eurodac

Când o persoană solicită azil, indiferent unde se află în UE, amprentele acesteia sunt trimise în baza de date centrală Eurodac.

În luna mai 2016, Comisia Europeană a propus ca date suplimentare, cum ar fi numele, naționalitatea, data și locul nașterii, informații cu privire la documentul de călătorie și o fotografie, să fie adăugate, în scopul de a sprijini punerea în aplicare a reformei sistemului Dublin.

Aceste date noi ar permite autorităților să identifice mai ușor un migrant ilegal sau un solicitant de azil, fără să fie nevoite să apeleze la o altă țară pentru a obține astfel de informații.

Negociatori de la Parlament și de la Consiliu au ajuns în iunie 2018 la un [acord provizoriu](#) privind aducerea la zi a bazei de date Eurodac. Cu toate acestea, din cauză că Parlamentul și Consiliul examinează acest dosar ca parte a reformei generale a azilului, aprobarea finală a actualizării depinde de rezultatele negocierilor privind propunerile din pachet.

Legislația în vigoare: [actualizarea Eurodac](#)

Armonizarea procedurilor

Armonizarea procedurilor de azil este esențială pentru repartizarea responsabilităților între diferitele state membre. O mai mare convergență ar contribui la ajutarea țărilor celor mai afectate, ar oferi condiții mai bune de primire pentru refugiați și ar preveni „cumpărarea” azilului. O serie de propuneri legislative pentru o mai bună uniformizare sunt în momentul de față în lucru.

În iunie 2017, comisia parlamentară pentru libertăți civile și-a adoptat poziția asupra unui nou regulament privind condițiile care trebuie îndeplinite de către persoanele care au nevoie de protecție. Scopul regulamentului este de a clarifica motivele de azil și de a se asigura că solicitanții de azil sunt tratați în același mod, indiferent de statul membru în care își depun cererea. Parlamentul și Consiliul au ajuns la un [acord provizoriu informal](#) privind acest regulament în iunie 2018, dar acordul nu a fost încă aprobat oficial de Consiliu.

Aducerea la zi a [directivei privind condițiile de primire](#) asigură standarde armonizate de primire pentru solicitanții de azil (locuințe, accesul la piața forței de muncă. În iunie 2018, Parlamentul și Consiliul au ajuns la un acord parțial provizoriu privind actualizarea regulamentului. Conform acordului, solicitanților de azil li s-ar permite să lucreze la șase luni după depunerea cererii de azil (în loc de nouă luni, cum este prevăzut în regulile actuale). Ar mai primi și acces la cursuri de limbă încă din prima zi. Acordul nu a fost încă aprobat oficial de Consiliu.

Deputații europeni au susținut propunerea de consolidare a [Biroului European de Sprijin pentru Azil](#), care ar deveni Agenția Uniunii Europene pentru Azil. Agenția ar facilita funcționarea sistemului european comun de azil și ar contribui la asigurarea convergenței în evaluarea cererilor de azil din întreaga UE. [Aflați mai multe despre propuneri și poziția Parlamentului.](#)

Acest articol a fost actualizat pe 5 septembrie 2019.

Citiți mai multe despre activitatea UE în domeniul migrației:

[Controalele la frontierele europene și gestionarea migrației](#)

[Integrarea refugiaților în Europa](#)

Serviciul de cercetare al Parlamentului European

[Reforma sistemului Dublin](#)

[Primirea solicitanților de azil](#)

[Relocarea refugiaților](#)

[Protecția frontierelor externe ale UE](#)

[Problema migrației](#)